AUGLÝSING

um breyting á Norðurlandasamningi um félagslegt öryggi frá 15. september 1955.

Hinn 2. desember 1969 var undirritaður í Kaupmannahöfn samningur milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um breyting á samningi milli sömu ríkja frá 15. september 1955 um félagslegt öryggi. Fullgildingarskjal Íslands að samningi þessum var afhent hinn 3. þ. m.

Samkvæmt ákvæðum samningsins miðast gildistaka hans við hinn 1. janúar 1969.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 20. febrúar 1970.

Emil Jónsson.

Pétur Thorsteinsson.

Fylgiskjal.

OVERENSKOMST

mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om ændring af konventionen mellem samme stater af 15. september 1955 om social tryghed.

Regeringerne i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige, som den 15. september 1955 har indgået en konvention om social tryghed, er blevet enige om, at artiklerne 2, 3, 4, 4 a, 4 b, 4 c og 5 i den nævnte konvention skal affattes som angivet nedenfor, samt at der i konventionen efter artikel 5 skal indføjes to nye artikler, artikel 5 a og artikel 5 b, der affattes som angivet nedenfor.

Artikel 2.

Statsborgere fra et af de kontraherende lande er i et andet af landene på samme betingelser og efter samme regler som landets egne statsborgere berettiget til sådan invalidepension med tillægsydelse, som ikke beregnes på grundlag af erhvervsindtægt eller bidrag,

såfremt pågældende har opholdt sig i sidstnævnte land uafbrudt i mindst tre år, umiddelbart før begæring om invalidepension fremsættes, eller

såfremt pågældende har opholdt sig i sidstnævnte land uafbrudt i mindst ét år, umiddelbart før begæring om invalidepension fremsættes, og under dette ophold i

SOPIMUS

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kesken näiden maiden välillä 15 päivänä syyskuuta 1955 sosiaaliturvasta tehdyn sopimuksen muuttamisesta.

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan hallitukset, jotka 15 päivänä syyskuuta 1955 ovat tehneet sopimuksen sosiaaliturvasta, ovat sopineet sanotun sopimuksen 2, 3, 4, 4 a, 4 b, 4 c ja 5 artiklojen muuttamisesta sekä uusien 5 a ja 5 b artiklojen lisäämisestä 5 artiklan jälkeen seuraavaa:

2 artikla.

Sopimusmaan kansalaisella on toisessa sopimusmaassa samoin ehdoin ja samojen määräysten mukaisesti kuin oleskelumaan omilla kansalaisilla oikeus sellaisiin yleisiin invalidieläke-etuuksiin, jotka eivät määräydy työansion tai maksun perusteella,

jos hän välittömästi ennen etuutta koskevan hakemuksen tekemistä on keskeytymättä oleskellut maassa vähintään kolme vuotta taikka,

jos hän välittömästi ennen etuutta koskevan hakemuksen tekemistä on vähintään yhden vuoden oleskellut maassa ja tämän oleskelunsa aikana on vähintään yhden

ÖVERENSKOMMELSE

mellan Finland, Island, Norge, Sverige och Danmark om ändring av konventionen mellan samma stater den 15 september 1955 om social trygghet.

Regeringarna i Finland, Island, Norge, Sverige och Danmark, vilka den 15 september 1955 slutit en konvention om social trygghet, har överenskommit, att artiklarna 2, 3, 4, 4 a, 4 b, 4 c och 5 i nämnda konvention skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives samt att i konventionen skall närmast efter artikel 5 införas två nya artiklar, betecknade artikel 5 a och artikel 5 b, av den lydelse nedan angives.

Artikel 2.

Medborgare i ett av de fördragsslutande länderna är i ett annat av länderna på samma villkor och enligt samma regler som landets egna medborgare berättigad till sådana allmänna invalidpensionsförmåner, som icke beräknas på grundval av förvärvsinkomst eller avgift,

om vederbörande vistats i sistnämnda land oavbrutet minst tre år omedelbart innan ansökan om förmån inlämnats eller,

om vederbörande vistats i landet minst ett år innan ansökan om förmån inlämnats och under detta uppehåll i landet i minst ett år varit fysiskt och psykiskt i stånd till

SAMNINGUR

milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um breyting á samningi milli sömu ríkja frá 15. september 1955 um félagslegt öryggi.

Ríkisstjórnir Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, sem gerðu með sér samning um félagslegt öryggi hinn 15. september 1955, eru ásáttar um að greinarnar 2, 3, 4, 4 a, 4 b, 4 c og 5 í nefndum samningi skuli orðast á eftirfarandi hátt, og að á eftir 5. grein samningsins komi tvær nýjar greinar, 5 a og 5 b, sem orðist eins og segir hér á eftir:

2. grein.

Ríkisborgarar samningsríkis eiga í öðru samningsríki með sömu skilyrðum og eftir sömu reglum og borgarar þess ríkis rétt á þeim örorkulífeyri ásamt viðbótargreiðslum, sem ekki reiknast eftir atvinnutekjum eða tillögum,

enda hafi sá, er hlut á að máli, dvalið í síðarnefnda ríkinu samfleytt a.m.k. þrjú síðustu árin, áður en umsókn um örorkulífeyri er lögð fram, eða

hafi dvalið í síðarnefnda ríkinu samfleytt a.m.k. síðasta árið áður en umsókn um örorkulífeyri er lögð fram og hafi á þeim tíma a.m.k. eitt ár verið líkamlega og

OVERENSKOMST

mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige om endring av konvensjonen mellom samme stater av 15. september 1955 om sosial trygghet.

Regjeringene i Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige, som den 15. september 1955 har inngått en konvensjon om sosial trygghet, er blitt enige om, at artiklene 2, 3, 4, 4 a, 4 b, 4 c og 5 i nevnte konvensjon skal gis slik endret ordlyd som nedenfor angitt, samt at det i konvensjonen etter artikkel 5 innføres to nye artikler, artikkel 5 a og artikkel 5 b, med slik ordlyd som nedenfor angitt.

Artikkel 2.

Statsborgere i et av de kontraherende land har i et annet av landene på samme vilkår og etter samme regler som landets egne statsborgere rett til slik alminnelig uførhetspensjon med tilleggsstønad, som ikke ytes på grunnlag av ervervsinntekt eller avgift,

dersom vedkommende har oppholdt seg i sistnevnte land uavbrutt i minst tre år umiddelbart før krav om uførhetspensjon settes fram, eller

dersom vedkommende har oppholdt seg i sistnevnte land uavbrutt i minst ett år umiddelbart før krav om uførhetspensjon settes fram og under slikt opphold i minst ett år

ÖVERENSKOMMELSE

mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om ändring av konventionen mellan samma stater den 15 september 1955 om social trygghet.

Regeringarna i Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge, vilka den 15 september 1955 slutit en konvention om social trygghet, har överenskommit, att artiklarna 2, 3, 4, 4 a, 4 b, 4 c och 5 i nämnda konvention skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives samt att i konventionen skall närmast efter artikel 5 införas två nya artiklar, betecknade artikel 5 a och artikel 5 b, av den lydelse nedan angives.

Artikel 2.

Medborgare i ett av de fördragsslutande länderna är i ett annat av länderna på samma villkor och enligt samma regler som landets egna medborgare berättigad till sådana allmänna invalidpensionsförmåner, som icke beräknas på grundval av förvärvsinkomst eller avgift,

om vederbörande vistats i sistnämnda land oavbrutet minst tre år omedelbart innan ansökan om sådan förmån göres, eller

om vederbörande vistats i sistnämnda land oavbrutet minst ett år omedelbart innan ansökan om sådan förmån göres och under denna vistelse minst ett år varit fysiskt

mindst ét år har været fysisk og psykisk i stand til at udøve et normalt erhverv.

Statsborgere fra et af de kontraherende lande, der har fast bopæl i et andet af landene, er på samme betingelser og efter samme regler som sidstnævnte lands egne statsborgere berettiget til proteser og andre hjælpemidler samt til at deltage i helbredelses-, optrænings- og erhvervsforanstaltninger.

Artikel 3.

Statsborgere fra et af de kontraherende lande er i et andet af landene på samme betingelser og efter samme regler som landets egne statsborgere berettiget til sådan pension til efterladte med tillægsydelser og til sådanne ydelser til enker og enkemænd med børn, som ikke beregnes på grundlag af erhvervsindtægt eller bidrag,

såfremt den afdøde har opholdt sig i sidstnævnte land uafbrudt i mindst tre år umiddelbart før dødsfaldet eller fra dette land oppebar sådan invalidepension, som omhandles i artikel 2, første stykke, alt under forudsætning af, at den efterlevende ved dødsfaldet var bosat i det pågældende land, eller

såfremt den efterlevende selv har opholdt sig i sidstnævnte land uafbrudt i mindst tre år, umiddelbart før begæring om sådan ydelse fremsættes.

Artikel 4.

Statsborgere fra et af de kontraherende lande er i et andet af landene på samme

vuoden ajan ollut ruumiillisesti ja henkisesti kykenevä säännölliseen ansiotyöhön.

Sopimusmaassa pysyvästi asuvalla toisen sopimusmaan kansalaisella on samoin ehdoin ja samojen määräysten mukaisesti kuin ensiksi mainitun maan omilla kansalaisilla oikeus saada tekojäseniä ja muita apuvälineitä sekä sairaanhoitoa, jälkihoitoa ja työhuoltoa.

3 artikla.

Sopimusmaan kansalaisella on toisessa sopimusmaassa samoin ehdoin ja samojen määräysten mukaisesti kuin oleskelumaan omilla kansalaisilla oikeus sellaiseen yleiseen perhe-eläkkeeseen lisäetuuksineen sekä leskille, joilla on lapsia, suoritettaviin sellaisiin avustuksiin, jotka eivät määräydy työansion tai maksun perusteella,

jos vainaja välittömästi ennen kuolemantapausta oli keskeytymättä oleskellut viimeksi mainitussa maassa vähintään kolme vuotta tai tästä maasta saanut 2 artiklan ensimmäisessä kappaleessa tarkoitettua invalidieläke-etuutta, kuitenkin edellyttäen, että jälkeenjäänyt kuolemantapauksen sattuessa asui sanotussa maassa tai,

jos jälkeenjäänyt itse välittömästi ennen etuutta koskevan hakemuksen tekemistä on keskeytymättä oleskellut viimeksi mainitussa maassa vähintään kolme vuotta.

4 artikla.

Sopimusmaan kansalaisella on toisessa sopimusmaassa samoin ehdoin ja samojen

att utöva ett normalt förvärvsarbete.

Medborgare i ett av de fördragsslutande länderna, vilken är stadigvarande bosatt i ett annat av länderna, är under samma villkor och enligt samma regler som sistnämnda lands egna medborgare berättigad att erhålla proteser och andra hjälpmedel samt att bli delaktig av sjukvårds- och eftervårds- ävensom arbetsvårdande åtgärder.

Artikel 3.

Medborgare i ett av de fördragsslutande länderna är i ett annat av länderna på samma villkor och enligt samma regler som landets egna medborgare berättigad till sådan allmän familjepension med tilläggsförmåner och sådant bidrag till änkor och änklingar med barn, som icke beräknas på grundval av förvärvsinkomst eller avgift,

om den avlidne vistats i sistnämnda land oavbrutet minst tre år före dödsfallet eller från detta land åtnjöt sådan invalidpensionsförmån som avses i artikel 2 första stycket, allt dock under förutsättning, att den efterlevande vid dödsfallet var bosatt i nämnda land eller,

om den efterlevande maken själv vistats i sistnämnda land oavbrutet minst tre år omedelbart innan ansökan om sådan förmån göres.

Artikel 4.

Medborgare i ett av de fördragsslutande länderna är i ett annat av länderna på

andlega fær um að inna af höndum venjulegt starf.

Ríkisborgarar samningsríkis, sem eiga fast heimili í öðru ríkjanna, eiga rétt á gervilimum og öðrum hjálpartækjum svo og að njóta ráðstafana til lækninga, þjálfunar og vinnu, með sömu kjörum og eftir sömu reglum og ríkisborgarar síðarnefnda ríkisins.

har været fysisk og psykisk i stand til å utøve et normalt erverv.

Statsborgere i et av de kontraherende land, som har fast bopel i et annet av landene har, på samme vilkår og etter samme regler som sistnevnte lands egne statsborgere, rett til proteser og andre hjelpemidler, samt til å delta i helbredelses-, opptrenings- og ervervstiltak.

och psykiskt i stånd att utöva normal förvärvsverksamhet.

Medborgare i ett av de fördragsslutande länderna, vilken är stadigvarande bosatt i ett annat av länderna, är under samma villkor och enligt samma regler som sistnämnda lands egna medborgare berättigad att erhålla proteser och andra hjälpmedel samt att bliva delaktig av sjukvårds- och eftervårdsävensom arbetsvårdande åtgärder.

3. grein.

Ríkisborgarar samningsríkis eiga í öðru samningsríki með sömu skilyrðum og eftir sömu reglum og borgarar þess ríkis rétt á þeim lífeyri til eftirlifenda ásamt viðbótargreiðslum og þeim bótum til ekkna og ekkla með börn, sem ekki reiknast eftir atvinnutekjum eða tillögum,

Artikkel 3.

Statsborgere i et av de kontraherende land har i et annet av landene, på samme vilkår og etter samme regler som landets egne statsborgere, rett til slik alminnelig familiepensjon med tilleggsstønad og slik alminnelig stønad til enker og enkemenn med barn, som ikke ytes på grunnlag av ervervsinntekt eller avgift,

Artikel 3.

Medborgare i ett av de fördragsslutande länderna är i ett annat av länderna på samma villkor och enligt samma regler som landets egna medborgare berättigad till sådan allmän familjepension med tilläggsförmåner och sådant bidrag till änkor och änklingar med barn, som icke beräknas på grundval av förvärvsinkomst eller avgift,

enda hafi hinn látni dvalið í síðarnefnda ríkinu samfleytt a.m.k. þrjú síðustu árin áður en hann lézt, eða notið þar örorkulífeyris þess, sem um ræðir í 1. mgr. 2. greinar, hvorutveggja með því skilyrði, að hinn eftirlifandi hafi átt heima í hlutaðeigandi ríki, er hann lézt, eða

dersom den avdøde har oppholdt seg i sistnevnte land uavbrutt i minst tre år umiddelbart før dødsfallet eller fra dette land oppebar slik alminnelig uførhetspensjon som nevnt i artikkel 2, første ledd, alt under forutsetning av at den etterlevende ved dødsfallet var bosatt i vedkommende land, eller

om den avlidne vistats i sistnämnda land oavbrutet minst tre år omedelbart före dödsfallet eller från detta land åtnjöt sådan invalidpensionsförmån som avses i artikel 2 första stycket, allt under förutsättning att den efterlevande vid dödsfallet var bosatt i nämnda land, eller

hinn eftirlifandi hafi sjálfur dvalið í síðarnefnda ríkinu samfleytt a.m.k. þrjú síðustu árin, áður en umsókn um slíka greiðslu er lögð fram.

dersom den etterlevende selv har oppholdt seg i sistnevnte land uavbrutt i minst tre år umiddelbart før krav om slik stønad settes fram.

om den efterlevande själv vistats i sistnämnda land oavbrutet minst tre år omedelbart innan ansökan om sådan förmån göres.

4. grein.

Ríkisborgarar samningsríkis eiga í öðru samningsríki með sömu skilyrðum og eftir

Artikkel 4.

Statsborgere i et av de kontraherende land, har i et annet av landene, på samme

Artikel 4.

Medborgare i ett av de fördragsslutande länderna är i ett annat av länderna på

betingelser og efter samme regler som landets egne statsborgere berettiget til sådan folkepension med tillægsydelser, som ikke beregnes på grundlag af erhvervsindtægt eller bidrag, såfremt pågældende har opholdt sig i sidstnævnte land uafbrudt i mindst tre år, umiddelbart før begæring om folkepension fremsættes.

Oppebærer pågældende fra opholdslandet de i artiklerne 2 og 3 nævnte ydelser, overgår han uden hensyn til opholdstid til sådan folkepension, som omhandles i første stykke, efter samme regler som opholdslandets egne statsborgere.

Artikel 4 a.

Beregnes sådan pension, som omhandles i artiklerne 2, 3 eller 4, efter et kontraherende lands lovgivning på grundlag af forsikringstid i landet, skal for der bosatte statsborgere i et kontraherende land opholdstid i et andet kontraherende land end det førstnævnte medregnes som forsikringstid, så snart den i artikel 2, 3 eller 4 fastsatte opholdstid er forløbet. Opholdstid skal dog kun medregnes som forsikringstid i den udstrækning, forsikringstid ville have foreligget, hvis opholdet havde fundet sted i førstnævnte land.

Artikel 4 b.

Flytter en statsborger i et kontraherende land, som oppebærer en af de i artiklerne 2, 3 eller 4 nævnte pensioner, fra et sådant land til et andet af landene, bevarer han sin ret til pension, indtil

määräysten mukaisesti kuin oleskelumaan omilla kansalaisilla oikeus sellaiseen yleiseen vanhuuseläkkeeseen lisäetuuksineen, joka ei määräydy työansiontaimaksun perusteella, jos hän välittömästi ennen vanhuuseläkehakemuksen tekemistä on keskeytymättä oleskellut maassa vähintään kolme vuotta.

Jos asianomainen oleskelumaassa saa 2 ja 3 artiklassa mainittua etuutta, on hänellä, riippumatta oleskeluajan pituudesta, oikeus saada sellaisen etuuden sijaan ensimmäisessä kappaleessa tarkoitettu vanhuuseläke samoin ehdoin ja samojen määräysten mukaisesti kuin oleskelumaan omilla kansalaisilla.

4 a artikla.

Milloin 2, 3 ja 4 artikloissa tarkoitettu eläke sopimusmaan lainsäädännön mukaan lasketaan sen ajan perusteella, jonka asianomainen on ollut maassa vakuutettu, on aika, jonka siellä asuva sopimusmaan kansalainen on oleskellut muussa kuin ensiksi mainitussa sopimusmaassa, luettava hänelle vakuutusajaksi niin pian kuin 2, 3 tai 4 artiklassa mainittu oleskeluaika on kulunut loppuun. Oleskeluaika luetaan kuitenkin vakuutusajaksi vain sikäli kuin se olisi ollut vakuutusaikaa, jos asianomainen olisi oleskellut ensiksi mainitussa maassa.

4 b artikla.

Jos sopimusmaan kansalainen, joka saa 2, 3 tai 4 artiklassa tarkoitettua eläkettä, muuttaa sopimusmaasta toiseen, säilyttää hän oikeutensa eläkkeeseen, kunnes hän saavuttaa oikeuden

samma villkor och enligt samma regler som landets egna medborgare berättigad till sådan allmän ålderspension med tilläggsförmåner, som icke beräknas på grundval av förvärvsinkomst eller avgift, om vederbörande vistats i sistnämnda land oavbrutet minst tre år omedelbart innan ansökan om ålderspension göres.

Åtnjuter vederbörande från vistelselandet förmån som nämnts i artiklarna 2 och 3, äger han utan hänsyn till vistelsetidens längd få sådan förmån ersatt av ålderspension, som nämnts i första stycket, på samma villkor och enligt samma regler som vistelselandets egna medborgare.

Artikel 4 a.

Beräknas pension som avses i artiklarna 2, 3 och 4 enligt fördragsslutande lands lagstiftning på grundval av försäkringstid i landet, skall för där bosatt medborgare i fördragsslutande land vistelsetid i annat fördragsslutande land än det förstnämnda räknas såsom försäkringstid, så snart vistelsetid som angives i artikel 2, 3 eller 4 förflutit. Vistelsetid skall dock medräknas endast i den mån försäkringstid skulle ha förelegat, om vistelsen ägt rum i förstnämnda land.

Artikel 4 b.

Flyttar medborgare i fördragsslutande land, vilken uppbär pension av det slag som avses i artikel 2, 3 eller 4, från ett sådant land till ett annat bibehåller han sin rätt till pension till dess han

sömu reglum og borgarar þess ríkis rétt á þeim ellilífeyri ásamt viðbótargreiðslum, sem ekki reiknast eftir atvinnutekjum eða tillögum, enda hafi sá, er hlut á að máli, dvalið í síðarnefnda ríkinu samfleytt a.m.k. þrjú síðustu árin, áður en umsókn um ellilífeyri er lögð fram.

Ef hlutaðeigandi fær greiðslur þær, sem um ræðir í 2. og 3. gr., í dvalarlandinu, flyzt hann án tillits til dvalartíma yfir á þann ellilífeyri, sem um ræðir í fyrstu málsgrein, eftir sömu reglum og ríkisborgarar dvalarlandsins.

4. grein a.

Nú reiknast lífeyrir sá, e um ræðir í 2., 3. eða 4. grein, samkvæmt lögum samningsríkis eftir tryggingartíma í ríkinu, og skal þá, að því er tekur til þar búsettra ríkisborgara samningsríkis, dvalartími í öðru samningsríki en hinu fyrrnefnda talinn sem tryggingartími, þegar dvalartíminn, sem ákveðinn er í 2., 3. eða 4. grein, er liðinn. Dvalartími skal þó aðeins reiknast sem tryggingartími að svo miklu leyti sem um tryggingartíma hefði verið að ræða, ef dvölin hefði átt sér stað í fyrrnefnda ríkinu.

4. grein b.

Flytjist ríkisborgari samningsríkis, er nýtur einhvers þess lífeyris, sem um getur í 2., 3. eða 4. grein, frá einu samningsríki til annars, heldur hann lífeyrisrétti sínum, þar til hann uppfyllir skilyrð-

vilkår og etter samme regler som landets egne statsborgere, rett til slik alminnelig alderspensjon med tilleggsstønad, som ikke ytes på grunnlag av ervervsinntekt eller avgift, dersom vedkommende har oppholdt seg i landet uavbrutt i minst tre år umiddelbart før krav om alderspensjon settes fram.

Oppebærer vedkommende fra oppholdslandet stønad som nevnt i artiklene 2 og 3 omgjøres stønaden, uten omsyn til oppholdstid, til alderspensjon som nevnt i første ledd etter samme regler som for oppholdslandets egne statsborgere.

Artikkel 4 a.

Bereknes slik pensjon som nevnt i artiklene 2, 3 eller 4 etter et kontraherende lands lovgivning under hensyn til trygdetid i landet, skal for der bosatt statsborger fra et kontraherende land, oppholdstid i annet kontraherende land enn det førstnevnte, medreknes som trygdetid så snart slik oppholdstid som nevnt i artiklene 2, 3 eller 4 er gått. Oppholdstid skal dog bare reknes som trygdetid i den utstrekning trygdetid ville ha foreligget, dersom oppholdet hadde funnet sted i førstnevnte land.

Artikkel 4 b.

Flytter statsborger i et kontraherende land, som oppebærer slik pensjon som nevnt i artiklene 2, 3 eller 4, fra et sådant land til et annet, beholder han sin rett til pensjon inntil han oppfyller

samma villkor och enligt samma regler som landets egna medborgare berättigad till sådan allmän ålderspension med tilläggsförmåner, som icke beräknas på grundval av förvärvsinkomst eller avgift, om vederbörande vistats i sistnämnda land oavbrutet minst tre år omedelbart innan ansökan om ålderspension göres.

Därest vederbörande från vistelselandet åtnjuter förmån som nämnts i artiklarna 2 och 3, äger han utan hänsyn till vistelsetidens längd få sådan förmån ersatt av ålderspension, som nämnts i första stycket, enligt samma regler som vistelselandets egna medborgare.

Artikel 4 a.

Beräknas sådan pension som avses i artiklarna 2-4 enligt fördragsslutande lands lagstiftning på grundval av försäkringstid i landet, skall för där bosatt medborgare i fördragsslutande land vistelsetid i annat fördragsslutande land än det förstnämnda räknas såsom försäkringstid, så snart vistelsetid som angives i artikel 2, 3 eller 4 förflutit. Vistelsetid skall dock räknas som försäkringstid endast i den mån försäkringstid skulle ha förelegat, därest vistelsen ägt rum i förstnämnda land.

Artikel 4 b.

Flyttar medborgare i fördragsslutande land, vilken uppbär pension av det slag som avses i artikel 2, 3 eller 4, från ett sådant land till ett annat, bibehåller han sin rätt till pension till dess han upp-

han opfylder vilkårene for ret til efter ansøgning at få tillagt en tilsvarende pension fra sidstnævnte land, eller, såfremt sådan pension efter sidstnævnte lands lovgivning beregnes på grundlag af forsikringstid, mindst indtil den i artikel 2, 3 eller 4 fastsatte opholdstid er forløbet. I det sidstnævnte tilfælde nedsættes pensionen fra fraflytningslandet med et beløb, som svarer til den pension af den nævnte art, hvortil pågældende er berettiget i opholdslandet efter dettes lovgivning.

Flytter pågældende til sit hjemland, mister han dog retten til sådan pension, som omhandles i artiklerne 2, 3 eller 4, fra fraflytningslandet senest, når han opnår den i hjemlandet gældende pensionsalder.

Har nogen ifølge det i første stykke fastsatte ret til en af de i artiklerne 2 eller 3 omhandlede pensioner fra fraflytningslandet, ophører denne ret senest, når tre år er forløbet, siden flytningen fandt sted.

saada hakemuksesta vastaava eläke viimeksi mainitusta maasta tai, jos tällainen eläke viimeksi mainitun maan lainsäädännön mukaan lasketaan vakuutusajan perusteella, ainakin siihen saakka kun 2, 3 tai 4 artiklassa mainittu oleskeluaika on kulunut loppuun. Jälkimmäisessä tapauksessa vähennetään siitä maasta tulevaa eläkettä, josta muutto on tapahtunut, sitä tämän laatuista eläkettä vastaavalla määrällä, johon asianomainen on oikeutettu oleskelumaassa sen lainsäädännön mukaan.

Jos asianomainen muuttaa kotimaahansa, menettää hän kuitenkin oikeuden 2, 3 tai 4 artiklassa tarkoitetun laatuiseen eläkkeeseen viimeistään, kun hän on saavuttanut kotimaassa voimassa olevan eläkeiän.

Jos jollakulla sen mukaan kuin ensimmäisessä kappaleessa on määrätty, on oikeus saada 2 tai 3 artiklassa tarkoitettua eläkettä maasta, josta hän on muuttanut, lakkaa tämä oikeus viimeistään kolmen vuoden kuluttua muutosta.

uppfyller villkoren för rätt att efter ansökan, erhålla motsvarande pension från sistnämnda land eller, om sådan pension enligt sistnämnda lands lagstiftning beräknas på grundval av försäkringstid, åtminstone till dess vistelsetid som angives i artikel 2, 3 eller 4 förflutit. I sistnämnda fall minskas pensionen från utflyttningslandet med belopp motsvarande den pension av nämnda slag, vartill vederbörande är berättigad i vistelselandet enligt dess lagstiftning.

Flyttar vederbörande till sitt hemland förlorar han dock rätten till pension av det slag, som avses i artikel 2, 3 eller 4, från utflyttningslandet senast när han uppnår den i hemlandet gällande pensionsåldern.

Har någon i enlighet med vad i första stycket föreskrives, rätt att erhålla i 2 eller 3 artikeln avsedd pension från utflyttningslandet, upphör denna rätt senast när tre år förflutit sedan flyttningen ägde rum.

Artikel 4 c.

Såfremt der allerede efter et kontraherende lands lovgivning foreligger ret til fra dette land at oppebære pension af den art, som omhandles i artiklerne 2, 3 eller 4, i et andet land, skal artikel 4 b ikke medføre, at denne ret ophører. Pensionen skal dog nedsættes med et beløb, som svarer til den pension af den nævnte art, hvortil pågældende er berettiget i opholdslandet efter dettes lovgivning.

4 c artikla.

Mikäli asianomaisella jo sopimusmaan lainsäädännön mukaan on oikeus tästä maasta nostaa 2, 3 tai 4 artiklassa tarkoitetun laatuista eläkettä oleskellessaan toisessa maassa, ei 4 b artiklasta aiheudu tämän oikeuden lakkaaminen. Eläkkeestä on kuitenkin vähennettävä sitä eläkettä vastaava määrä, johon asianomainen on oikeutettu oleskelumaassa sen lainsäädännön mukaan.

Artikel 4 c.

Föreligger redan enligt fördragsslutande lands lagstiftning rätt att från det landet uppbära pension av det slag som avses i artikel 2, 3 eller 4, i annat land, skall artikel 4 b icke medföra, att denna rätt upphör. Pensionen skall dock minskas med belopp motsvarande den pension av nämnda slag, vartill vederbörande är berättigad i vistelselandet enligt dess lagstiftning.

in til þess eftir umsókn að fá samsvarandi lífeyri frá síðarnefnda ríkinu, eða, sé slíkur lífeyrir eftir lögum síðarnefnda ríkisins reiknaður eftir tryggingartíma, a. m.k. þar til dvalartími sá, sem ákveðinn er í 2., 3. eða 4. grein, er liðinn. Í síðarnefnda tilvikinu lækkar lífeyririnn frá landinu, sem hlutaðeigandi flyzt frá, um fjárhæð, sem svarar til þess lífeyris umræddrar tegundar, er hann á rétt til í dvalarlandinu samkvæmt lögum þess.

Flytjist hlutaðeigandi til heimalands síns, glatar hann þó í síðasta lagi, er hann nær lífeyrisaldri, sem gildir í heimalandinu, réttinum til þess að fá þann lífeyri, sem um ræðir í 2., 3. eða 4. grein, frá ríkinu, sem hann flyzt frá.

Eigi einhver samkvæmt ákvæðum fyrstu málsgreinar rétt á einhverjum þeim lífeyri, sem um ræðir í 2. eða 3. grein, frá landinu, sem hann flyzt frá, fellur sá réttur niður í síðasta lagi, þegar þrjú ár eru liðin frá því, er flutningurinn átti sér stað.

4. grein c.

Nú er samkvæmt lögum samningsríkis þegar fyrir hendi réttur til þess að fá frá því ríki í öðru landi lífeyri þeirrar tegundar, sem um ræðir í 2., 3. eða 4. grein, og skal þá 4. grein b ekki hafa það í för með sér, að þessi réttur falli niður. Lífeyrinn skal þó lækka um fjárhæð, sem svarar til þess lífeyris umræddrar tegundar, sem hlutaðeigandi á rétt á í dvalarlandinu samkvæmt lögum þess.

vilkårene for rett til etter søknad å få tilsvarende pensjon fra sistnevnte land, eller — dersom slik pensjon etter sistnevnte lands lovgivning bereknes på grunnlag av trygdetid — minst inntil slik oppholdstid som nevnt i artikkel 2, 3 eller 4 er gått. I sistnevnte tilfelle settes pensjonen fra utflytningslandet ned med et beløp som tilsvarer den pensjon av nevnte slag som vedkommende er berettiget til i oppholdslandet, i medhold av dettes lovgivning.

Flytter vedkommende til sitt hjemland, taper han retten til slik pensjon som nevnt i artiklene 2, 3 eller 4 fra utflytningslandet seinest når han oppnår den pensjonsalder som gjelder i hjemlandet.

Har noen på grunnlag av det som er bestemt i første ledd rett til slik pensjon fra utflytningslandet som nevnt i artiklene 2 eller 3, opphører denne rett seinest når tre år er gått etter at flyttingen fant sted.

Artikkel 4 c.

Dersom det etter et kontraherende lands lovgivning allerede foreligger rett til fra dette land å oppebære pensjon av slik art som nevnt i artiklene 2, 3 eller 4 i et annet land, skal ikke artikkel 4 b medføre at denne rett opphører. Pensjonen skal dog settes ned med et beløp som svarer til den pensjon av nevnte slag som vedkommende er berettiget til i oppholdslandet etter dettes lovgivning.

fyller villkoren för rätt att, efter ansökan, erhålla motsvarande pension från sistnämnda land eller, om sådan pension enligt sistnämnda lands lagstiftning beräknas på grundval av försäkringstid, åtminstone till dess vistelsetid som angives i artikel 2, 3 eller 4 förflutit. I sistnämnda fall minskas pensionen från utflyttningslandet med belopp motsvarande den pension av nämnda slag, vartill vederbörande är berättigad i vistelselandet enligt dess lagstiftning.

Flyttar vederbörande till sitt hemland förlorar han dock rätten till pension av det slag, som avses i artikel 2, 3 eller 4, från utflyttningslandet senast när han uppnår den i hemlandet gällande pensionsåldern.

Har någon på grund av vad i första stycket stadgas rätt till pension från utflyttningslandet av det slag som avses i artikel 2 eller 3, upphör denna rätt senast när tre år förflutit från det flyttningen ägde rum.

Artikel 4 c.

Därest det redan enligt fördragsslutande lands lagstiftning föreligger rätt att från det landet uppbära pension av det slag, som avses i artikel 2, 3 eller 4, i annat land, skall artikel 4 b icke medföra att denna rätt upphör. Pensionen skall dock minskas med belopp motsvarande den pension av nämnda slag, vartill vederbörande är berättigad i vistelselandet enligt dess lagstiftning.

Artikel 5.

Statsborgere fra et af de kontraherende lande, som er bosat i et andet af landene, optjener der ret til tillægspension på samme betingelser og efter samme regler som landets egne statsborgere. Ved tillægspension forstås i denne konvention en sådan almindelig pension, som beregnes på grundlag af erhvervsindtægt eller bidrag.

Har en statsborger fra et af de kontraherende lande, når han er bosat i et sådant land, beskæftigelse som lønmodtager i et andet af landene, giver indtægten ved beskæftigelsen ret til tillægspension i beskæftigelseslandet, som om han var bosat der, under forudsætning af, at indtægten beskattes i beskæftigelseslandet. Lige med beskæftigelse i et af landene anses ansættelse på et skib, der fører vedkommende lands flag.

Oppebærer nogen, som udfører arbejde som lønmodtager i et kontraherende land, løn fra en arbejdsgiver eller en virksomhed, som er bosat respektive har sit hovedsæde i et andet af landene, og giver lønnen ret til tillægspension i det sidstnævnte land, skal lønnen uanset bestemmelserne i første og andet stykke ikke give en tilsvarende ret i beskæftigelseslandet. I sådanne tilfælde skal arbejdsgiveren ikke betale bidrag i beskæftigelseslandet svarende til lønnen.

Vedkommende forvaltningsmyndighed i et kontraherende land kan bestemme, at tredje stykke skal finde tilsvarende anvendelse for løn, som ydes af en juridisk

5 artikla.

Sopimusmaan kansalainen saavuttaa toisessa sopimusmaassa asuessaan oikeuden lisäeläkkeeseen samoin ehdoin ja samojen määräysten mukaisesti kuin maan omat kansalaiset. Lisäeläkkeellä tarkoitetaan sellaista yleistä eläkettä, joka määräytyy työansion tai maksun perusteella.

Jos sopimusmaan kansalainen sopimusmaassa asuessaan tekee toisen palveluksessa työtä toisessa sopimusmaassa, tuottaa työstä saatu tulo hänelle oikeuden lisäeläkkeeseen siinä maassa, missä hän on työssä, niin kuin hän asuisi siellä edellyttäen, että häntä verotetaan tästä tulosta siinä maassa, missä työ on tehty. Työssäoloon sopimusmaassa rinnastetaan palvelu asianomaisen maan lipun alla kulkevassa laivassa.

Jos joku, joka toisen palveluksessa tekee työtä sopimusmaassa, saa palkkansa toisessa sopimusmaassa asuvalta tai siellä kotipaikan omaavalta työnantajalta, ja palkka tuottaa hänelle oikeuden lisäeläkkeeseen viimeksi mainitusta maasta, ei tällainen palkka ensimmäisen ja toisen kappaleen määräyksistä huolimatta tuota vastaavaa oikeutta siinä maassa, missä hän on työssä. Tällaisessa tapauksessa ei työnantajan ole suoritettava palkkaa vastaavaa vakuutusmaksua siinä maassa, missä työ tehdään.

Sopimusmaan asianomainen hallintoviranomainen voi päättää, että kolmatta kappaletta on vastaavasti sovellettava palkkaan, jonka siinä maassa oleva oikeushenkilö

Artikel 5.

Medborgare i ett av de fördragsslutande länderna, vilken är bosatt i ett annat av länderna, intjänar där rätt till tilläggspension på samma villkor och enligt samma regler som landets egna medborgare. Med tilläggspension förstås sådan allmän pension som beräknas på grundval av förvärvsinkomst eller avgift.

Utför medborgare i ett av de fördragsslutande länderna, när han är bosatt i ett sådant land, arbete som anställd i ett annat av länderna, ger inkomsten av arbetet rätt till tilläggspension i sysselsättningslandet som om han var bosatt där, under förutsättning att inkomsten beskattas i sysselsättningslandet. Med anställning i ett av länderna jämställes anställning på fartyg, som för vederbörande lands flagga.

Uppbär någon, som utför arbete såsom anställd i ett fördragsslutande land, sin lön från arbetsgivare eller företag, som är bosatt eller har sitt säte i ett annat av länderna, och ger lönen rätt till tilläggspension i sistnämnda land, skall utan hänsyn till bestämmelserna i första och andra styckena lönen icke ge motsvarande rätt i sysselsättningslandet. I sådant fall skall arbetsgivaren icke i sysselsättningslandet erlägga avgift som svarar mot lönen.

Vederbörande förvaltningsmyndighet i fördragsslutande land kan besluta, att tredje stycket skall äga motsvarande tillämpning i fråga om lön, som juridisk person i

5. grein.

Ríkisborgarar samningsríkis, sem búsettir eru í öðru samningsríki, öðlast þar rétt til viðbótarlífeyris með sömu skilyrðum og eftir sömu reglum og borgarar þess ríkis. Með viðbótarlífeyri er í þessum samningi átt við þess háttar almennan lífeyri, sem reiknast eftir atvinnutekjum eða tillögum.

Nú hefur ríkisborgari samningsríkis, þegar hann er búsettur í einhverju ríkjanna, launað starf í öðru samningsríki, og veita þá tekjur hans af starfinu rétt til viðbótarlífeyris í starfslandinu eins og hann væri búsettur þar, enda hafi tekjurnar verið skattlagðar í starfslandinu. Jafngilt starfi í samningsríki telst starf á skipi, sem siglir undir fána þess.

Nú fær maður, sem innir af höndum launað starf í samningsríki, greidd laun frá atvinnurekanda eða fyrirtæki, sem hefur búsetu eða aðalaðsetur í öðru samningsríki, og launin veita rétt til viðbótarlífeyris í síðarnefnda ríkinu, og skulu þá launin þrátt fyrir ákvæði fyrstu og annarrar málsgreinar ekki veita samsvarandi rétt í starfslandinu. Í slíku tilfelli skal atvinnurekandinn ekki greiða iðgjald vegna launanna í starfslandinu.

Hlutaðeigandi stjórnvald samningsríkis getur ákveðið að þriðju málsgrein skuli beitt á samsvarandi hátt þegar um er að ræða laun, sem persóna að lögum í því

Artikkel 5.

Statsborgere i et av de kontraherende land som er bosatt i et annet av landene, opptjener der rett til tilleggspensjon på samme vilkår og etter samme regler som landets egne statsborgere. Med tilleggspensjon forstås slik alminnelig pensjon som beregnes på grunnlag av ervervsinntekt eller avgift.

Har statsborgere i et av de kontraherende land, når han er bosatt i slikt land, arbeid i tjenesteforhold i et annet av landene, gir inntekten herav rett til tilleggspensjon i sysselsettingslandet som om han var bosatt der, under forutsetning av at inntekten beskattes i sysselsettingslandet. Likt med arbeid i tjenesteforhold i et av landene anses forhyring på skip som fører vedkommende lands flagg.

Oppebærer noen som er i arbeid i tjenesteforhold i et kontraherende land, inntekt fra arbeidsgiver eller virksomhet som er bosatt, respektive har sitt sete, i et annet av landene, skal inntekten — dersom den gir rett til tilleggspensjon i sistnevnte land — uten hensyn til bestemmelsene i første og annet ledd ikke gi tilsvarende rett i sysselsettingslandet. I slike tilfelle skal arbeidsgiveren ikke betale avgift i sysselsettingslandet for tilsvarende lønnsbeløp.

Vedkommende forvaltningsmyndighet i et kontraherende land kan bestemme, at tredje ledd skal gis tilsvarende anvendelse i spørsmål om lønn som utbetales

Artikel 5.

Medborgare i ett av de fördragsslutande länderna, vilken är bosatt i ett annat av länderna, intjänar där rätt till tilläggspension på samma villkor och enligt samma regler som landets egna medborgare. Med tilläggspension förstås sådan allmän pension som beräknas på grundval av förvärvsinkomst eller avgift.

Utför medborgare i ett av de fördragsslutande länderna, när han är bosatt i ett sådant land, arbete som anställd i ett annat av länderna, ger inkomsten av arbetet rätt till tilläggspension i sysselsättningslandet som om han var bosatt där, under förutsättning att inkomsten beskattas i sysselsättningslandet. Med anställning i ett av länderna jämställes anställning på fartyg, som för vederbörande lands flagga.

Uppbär någon, som utför arbete såsom anställd i ett fördragsslutande land, sin lön från arbetsgivare eller företag, som är bosatt respektive har sitt säte i ett annat av länderna, och ger lönen rätt till tilläggspension i sistnämnda land, skall utan hänsyn till bestämmelserna i första och andra styckena lönen icke ge motsvarande rätt i sysselsättningslandet. I sådant fall skall arbetsgivaren icke i sysselsättningslandet erlägga avgift som svarar mot lönen.

Vederbörande förvaltningsmyndighet i fördragsslutande land kan besluta, att tredje stycket skall äga motsvarande tillämpning i fråga om lön, som från juridisk person i

person i landet til en statsborger fra et andet kontraherende land, såfremt lønnen giver ret til tillægspension i sidstnævnte land.

Artikel 5 a.

Har en statsborger fra et af de kontraherende lande optjent ret til tillægspension i et andet af landene, ydes pensionen fra det sidstnævnte land på samme betingelser og efter samme regler som for landets egne statsborgere. Pensionen må ikke påvirkes af, at pågældende er bosat i et andet kontraherende land end det, hvori pensionsretten er optjent.

Artikel 5 b.

For en statsborger fra et af de kontraherende lande kan tillægspension ikke, bortset fra de i andet stykke omhandlede tilfælde, inddrages eller nedsættes, fordi pågældende er berettiget til tillægspension fra mere end ét af de kontraherende lande.

Er de betingelser, som gælder for at få beregnet tillægspension på grundlag af en antagelse om pensionsret, som den forsikrede ville have optjent, hvis pensionstilfældet ikke var indtruffet, opfyldt efter lovgivningen i mere end ét af de kontraherende lande, skal en sådan beregning kun finde sted i det af landene, hvor den forsikrede senest har haft erhvervsindtægt før pensionstilfældet. Kan det ikke afgøres, i hvilket af landene den forsikrede senest har haft erhvervsindtægt før pensionstilfældet, skal beregningen finde sted

maksaa toisen sopimusmaan kansalaiselle, mikäli palkka tuottaa oikeuden lisäeläkkeeseen viimeksimainitussa maassa.

5 a artikla.

Sopimusmaan kansalainen, joka toisessa sopimusmaassa on saavuttanut oikeuden lisäeläkkeeseen, saa tämän eläkkeen viimeksi mainitusta maasta samoin ehdoin ja samojen määräysten mukaisesti kuin maan omat kansalaiset. Eläkkeen maksamiseen ei saa vaikuttaa se, että asianomainen asuu toisessa sopimusmaassa kuin siinä, missä eläkeoikeus on saavutettu.

5 b artikla.

Sopimusmaan kansalaiselta ei muutoin kuin toisessa kappaleessa tarkoitetuissa tapauksissa saa lakkauttaa tai vähentää eläkettä sillä perusteella, että asianomainen on oikeutettu lisäeläkkeeseen useammasta kuin yhdestä sopimusmaasta.

Mikäli ne ehdot, jotka koskevat lisäeläkkeen määräytymistä sen oletetun eläkeoikeuden mukaan, joka vakuutetulla olisi ollut, jollei eläketapahtumaa olisi sattunut, on täytetty useamman kuin yhden sopimusmaan lainsäädännön mukaan, on tällaisen määräämisen tapahduttava vain siinä maassa, missä vakuutetulla ennen eläketapahtumaa on viimeksi ollut ansiotuloa. Jollei voida ratkaista, missä maassa vakuutetulla on ennen eläketapahtumaa viimeksi ollut ansiotuloa, on eläke määrättävä siinä maassa, missä hä-

landet betalar till medborgare i annat fördragsslutande land, om lönen ger rätt till tilläggspension i sistnämnda land.

Artikel 5 a.

Har medborgare i ett av de fördragsslutande länderna intjänat rätt till tilläggspension i ett annat av länderna utgår pensionen från sistnämnda land på samma villkor och enligt samma regler som för landets egna medborgare. Pensionen får icke påverkas av att vederbörande är bosatt i ett annat fördragsslutande land än det där pensionsrätten intjänats.

Artikel 5 b.

För medborgare i fördragsslutande land kan tilläggspension, utom i fall som avses i andra stycket, icke indragas eller nedsättas på grund av att vederbörande är berättigad till tilläggspension från mer än ett av de fördragsslutande länderna.

Äro enligt lagstiftningen i mer än ett av de fördragsslutande länderna de villkor uppfyllda, som gälla för att tilläggspension skall beräknas på grundval av antagande om pensionsrätt, som den försäkrade skulle ha intjänat om pensionsfallet icke inträffat, skall sådan beräkning äga rum endast i det av länderna där den försäkrade senast haft förvärvsinkomst före pensionsfallet. Kan det icke avgöras i vilket av länderna den försäkrade senast före pensionsfallet haft förvärvsinkomst, skall beräkningen äga rum i det land

ríki greiðir ríkisborgara annars samningsríkis, enda veiti launin rétt til viðbótarlífeyris í síðarnefnda ríkinu.

5. grein a.

Hafi ríkisborgari samningsríkis áunnið sér rétt til viðbótarlífeyris í öðru samningsríki, greiðist lífeyririnn frá síðarnefnda ríkinu með sömu skilyrðum og eftir sömu reglum og gilda um borgara þess ríkis. Það má ekki hafa áhrif á lífeyrinn, að hlutaðeigandi er búsettur í öðru samningsríki en því, sem lífeyrisrétturinn er áunninn í.

5. grein b.

Að undanteknum þeim tilfellum, sem um ræðir í annari málsgrein, gildir það um ríkisborgara samningsríkis, að viðbótarlífeyri er ekki hægt að fella niður eða lækka vegna þess, að hlutaðeigandi eigi rétt á viðbótarlífeyri frá fleiri en einu samningsríki.

Nú eru skilyrðin fyrir því að fá reiknaðan viðbótarlífeyri á grundvelli lífeyrisréttinda, sem gert er ráð fyrir að hinn tryggði hefði áunnið sér, ef tryggingaratburðurinn hefði ekki gerzt, uppfyllt samkvæmt löggjöf fleiri en eins samningsríkis, og skal þá slíkur útreikningur aðeins gerður í ríkinu, þar sem hinn tryggði hafði síðast atvinnutekjur, áður en tryggingaratburðurinn gerðist. Ef ekki er unnt að skera úr um það, í hverju ríkjanna hinn tryggði hafi síðast haft atvinnutekjur, áður en tryggingaratburðurinn gerðist, skal

fra juridisk person i landet til statsborger fra annet kontraherende land, dersom lønnen gir rett til tilleggspensjon i sistnevnte land.

Artikkel 5 a.

Har statsborgere i et av de kontraherende land opptjent rett til tilleggspensjon i et annet av landene, ytes pensjonen fra sistnevnte land på samme vilkår og etter samme regler som for landets egne statsborgere. Pensjonen kan ikke påvirkes av at vedkommende er bosatt i et annet kontraherende land enn det hvori pensjonsretten er opptjent.

Artikkel 5 b.

For statsborger i et kontraherende land kan tilleggspensjon, med unntak av de tilfelle som er nevnt i annet ledd, ikke inndras eller nedsettes på grunn av at vedkommende er berettiget til tilleggspensjon fra flere enn ett av de kontraherende land.

Er de vilkår, som gjelder for at tilleggspensjon skal bereknes på grunnlag av slik antatt pensjonsrett som den trygdede ville ha opptjent om pensjonstilfellet ikke var inntruffet, oppfylt etter lovgivningen i flere enn ett av de kontraherende land, skal slik berekning bare foretas i det av landene der den trygdede seinest hadde ervervsinntekt før pensjonstilfellet inntraff. Dersom det ikke kan avgjøres i hvilket av landene den trygdede seinest hadde ervervsinntekt før pensjonstilfellet inntraff, skal berekningen foretas i

landet utges till medborgare i annat fördragsslutande land, om lönen ger rätt till tilläggspension i sistnämnda land.

Artikel 5 a.

Har medborgare i ett av de fördragsslutande länderna intjänat rätt till tilläggspension i ett annat av länderna, utgår pensionen från sistnämnda land på samma villkor och enligt samma regler som för landets egna medborgare. Pensionen får icke påverkas av att vederbörande är bosatt i ett annat fördragsslutande land än det där pensionsrätten intjänats.

Artikel 5 b.

För medborgare i fördragsslutande land kan tilläggspension, utom i fall som avses i andra stycket, icke indragas eller nedsättas på grund av att vederbörande är berättigad till tilläggspension från mer än ett av de fördragsslutande länderna.

Äro enligt lagstiftningen i mer än ett av de fördragsslutande länderna de villkor uppfyllda, som gälla för att tilläggspension skall beräknas på grundval av antagande om pensionsrätt, som den försäkrade skulle ha intjänat om pensionsfallet icke inträffat, skall sådan beräkning äga rum endast i det av länderna där den försäkrade senast haft förvärvsinkomst före pensionsfallet. Kan det icke avgöras i vilket av länderna den försäkrade senast före pensionsfallet haft förvärvsinkomst, skall beräkningen äga rum i det land

i det land, hvor han senest før pensionstilfældet har haft sin hovedsagelige beskæftigelse.

Bliver den samlede tillægspension, som ydes fra de kontraherende lande, på grund af bestemmelserne i andet stykke lavere end den tillægspension, der ville være blevet ydet fra et af landene, såfremt pensionen skulle have været beregnet udelukkende efter dette lands lovgivning, skal der fra dette land årligt ydes et tillæg til pensionen, svarende til forskellen mellem tillægspensionen beregnet udelukkende efter dette lands lovgivning og den fornævnte samlede tillægspension.

Denne overenskomst skal ratificeres, og ratifikationsinstrumenterne skal deponeres i det danske udenrigsministerium.

Overenskomsten tillægges virkning fra 1. januar 1969. De nye bestemmelser finder tillige anvendelse ved beregning af pension på grundlag af pensionsret, som er optjent inden ikrafttrædelsen. Artikel 5 b, andet stykke, skal dog ikke gælde for pensionstilfælde, som er indtruffet inden den 1. januar 1970.

Overenskomsten udgør en integrerende del af konventionen af 15. september 1955 om social tryghed og kan derfor ikke opsiges særskilt.

Overenskomsten skal deponeres i det danske udenrigsministeriums arkiv, og bekræftede afskrifter skal af det danske udenrigsministerium tilstilles hver af de kontraherende landes regeringer.

nellä ennen eläketapahtuman sattumista on viimeksi ollut pääasiallinen työpaikkansa.

Mikäli sopimusmaasta annettava yhdistetty lisäeläke on pienempi kuin se lisäeläke, joka olisi saatu jostain sopimusmaasta, jos eläke olisi määrätty yksinomaan tuon maan lainsäädännön mukaisesti, on tästä maasta vuosittain annettava eläkkeeseen täydennys, joka vastaa tuon maan lainsäädännön mukaisesti yksinomaan lasketun ja edellä mainitun yhdistetyn eläkkeen välistä erotusta.

Tämä sopimus on ratifioitava ja ratifioimiskirjat talletettava Tanskan ulkoasiainministeriöön.

Sopimusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1969. Uusia määräyksiä sovelletaan myös laskettaessa eläkettä ennen sanottua ajankohtaa saavutetun eläkeoikeuden perusteella. Kuitenkaan ei 5 b artiklan toinen kappale koske eläketapahtumaa, joka on sattunut ennen 1 päivää tammikuuta 1970.

Sopimus on 15 päivänä syyskuuta 1955 tehdyn sopimuksen erottamaton osa eikä sitä sen vuoksi voida erikseen irtisanoa.

Sopimus on säilytettävä Tanskan ulkoasiainministeriön arkistossa, ja on ministeriön toimitettava siitä oikeaksi todistetut jäljennökset kullekin sopimusmaan hallitukselle.

där han senast före pensionsfallet haft sin huvudsakliga sysselsättning.

Blir på grund av andra stycket den sammanlagda tilläggspension, som utges från de fördragsslutande länderna, lägre än den tilläggspension, som skulle ha utgått från ett av länderna, om pensionen beräknats uteslutande efter det landets lagstiftning, skall från detta land årligen utges tillägg till pensionen, motsvarande skillnaden mellan tilläggspension, beräknad uteslutande enligt landets lagstiftning, och den förutnämnda sammanlagda tilläggspensionen.

Denna överenskommelse skall ratificeras och ratifikationshandlingarna deponeras i danska utrikesministeriet.

Överenskommelsen länder till efterrättelse från och med den 1 januari 1969. De nya bestämmelserna äger tillämpning även i fråga om beräkning av pension på grund av pensionsrätt, som intjänats före ikraftträdandet. Dock skall artikel 5 b andra stycket icke gälla pensionsfall som inträffat före den 1 januari 1970.

Överenskommelsen utgör en integrerande del av konventionen den 15 september 1955 och kan därför icke uppsägas särskilt.

Överenskommelsen skall vara deponerad i det danska utrikesministeriets arkiv och bestyrkta avskrifter skall av det danska utrikesministeriet tillställas var och en av de fördragsslutande ländernas regeringar.

útreikningurinn gerður í ríkinu, þar sem hann síðast fyrir tryggingaratburðinn hafði aðalatvinnu sína.

Nú verður samanlagður viðbótarlífeyrir, sem greiddur er frá samningsríkjunum samkvæmt ákvæðum annarrar málsgreinar, lægri en sá viðbótarlífeyrir, sem mundi hafa verið greiddur frá einu þeirra, ef lífeyririnn hefði verið reiknaður eftir lögum þess eingöngu, og skal þá frá því landi greiða árlega uppbót á lífeyrinn, er nemi mismuninum á viðbótarlífeyrinum, reiknuðum eftir þess lands lögum einum, og hinum nefnda samanlagða lífeyri.

Samning þenna skal fullgilda og skal fullgildingarskjölunum komið til varðveizlu í danska utanríkisráðuneytinu.

Samningurinn gildir frá 1. janúar 1969. Hinum nýju ákvæðum skal einnig beita við útreikning lífeyris, er byggist á lífeyrisrétti, sem maður hefur áunnið sér fyrir gildistökuna. Önnur málsgrein 5. greinar b skal þó ekki gilda um tryggingaratburði, sem hafa gerzt fyrir 1. janúar 1970.

Samningurinn er óskiptur hluti samningsins frá 15. september 1955 um félagslegt öryggi, og er því ekki hægt að segja honum upp sérstaklega.

Samningurinn skal varðveittur í skjalasafni danska utanríkisráðuneytisins og skal það ráðuneyti senda ríkisstjórnum allra samningsríkjanna staðfest afrit af honum.

det land hvor han seinest før pensjonstilfellet inntraff, hadde sin hovedsakelige sysselsetting.

Blir den sammenlagte tilleggspensjon som ytes fra de kontraherende land, på grunn av bestemmelsene i annet ledd, mindre enn den tilleggspensjon som skulle ha vært ytt fra et av landene, dersom pensjonen utelukkende hadde vært bereknet etter dette lands lovgivning, skal det fra dette land ytes et årlig tillegg til pensjonen, svarende til forskjellen mellom tilleggspensjonen bereknet utelukkende etter landets lovgivning og den foran nevnte sammenlagte tilleggspensjon.

Denne overenskomst skal ratifiseres og ratifikasjonsdokumentene deponeres i det danske utenriksministeriet.

Overenskomsten gis virkning fra 1. januar 1969. De nye bestemmelsene kommer også til anvendelse ved berekning av pensjon som grunner seg på pensjonsrett opptjent før overenskomstens ikrafttreden. Artikkel 5 b, annet ledd, skal dog ikke gjelde pensjonstilfelle som er inntruffet før 1. januar 1970.

Overenskomsten utgjør en integrerende del av konvenvensjonen av 15. september 1955 og kan derfor ikke oppsies særskilt.

Overenskomsten skal være deponert i det danske utenriksministeriets arkiv og bekreftede avskrifter skal av det danske utenriksministerium tilstilles enhver av de kontraherende lands regjeringer.

där han senast före pensionsfallet haft sin huvudsakliga sysselsättning.

Blir på grund av andra stycket den sammanlagda tilläggspension, som utges från de fördragsslutande länderna, lägre än den tilläggspension som skulle ha utgått från ett av länderna, om pensionen beräknats uteslutande efter det landets lagstiftning, skall från detta land årligen utges tillägg till pensionen, motsvarande skillnaden mellan tilläggspension, beräknad uteslutande enligt landets lagstiftning, och den förut nämnda sammanlagda tilläggspensionen.

Denna överenskommelse skall ratificeras och ratifikationshandlingarna deponeras i det danska utrikesministeriet.

Överenskommelsen länder till efterrättelse från och med den 1 januari 1969. De nya bestämmelserna äger tillämpning även i fråga om beräkning av pension på grund av pensionsrätt, som intjänats före ikraftträdandet. Dock skall artikel 5 b andra stycket icke gälla pensionsfall, som inträffat före den 1 januari 1970.

Överenskommelsen utgör en integrerande del av konventionen den 15 september 1955 och kan därför icke särskilt uppsägas.

Överenskommelsen skall vara deponerad i det danska utrikesministeriets arkiv och bestyrkta avskrifter skall av det danska utrikesministeriet tillställas var och en av de fördragsslutande ländernas regeringar.

Til bekræftelse heraf har de respektive befuldmægtigede undertegnet denne overenskomst.

Udfærdiget i København i ét eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, således at der på svensk er udfærdiget to tekster, en for Finland og en for Sverige, den 2. december 1969.

Poul Hartling.

Edellä olevan vakuudeksi ovat asianomaiset valtuutetut allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Tehty Kööpenhaminassa 2 päivänä joulukuuta 1969 ythenä suomen-, islannin-, norjan-, ruotsin- ja tanskankielisenä kappaleena, jossa ruotsiksi on kaksi tekstiä, toinen Suomea ja toinen Ruotsia varten.

P. K. Tarjanne.

Till bekräftelse härav har respektive fullmäktige undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Köpenhamn i ett exemplar på finska, isländska, norska, svenska och danska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, den 2 december 1969.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmenn hvers ríkis fyrir sig undirritað samning þenna.

Gert í Kaupmannahöfn í einu eintaki á íslenzku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku, en að því er sænskuna snertir í tveim textum, öðrum fyrir Finnland og hinum fyrir Svíþjóð, hinn 2. desember 1969.

Gunnar Thoroddsen.

Til bekreftelse herav har de respektive befullmektigede undertegnet denne overenskomst.

Utferdiget i København i ett eksemplar på norsk, dansk, islandsk, finsk og svensk, slik at det på svensk er utferdiget to tekster, en for Finland og en for Sverige, den 2. desember 1969.

B. Augdahl.

Till bekräftelse härav har de respektive fullmäktige undertecknat denna överenskommelse.

Som skedde i Köpenhamn i ett exemplar på svenska, danska, finska, isländska och norska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Sverige och en för Finland, den 2. december 1969.

R. Belding.

PROTOKOL

I tilslutning til den i dag indgåede overenskomst mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om ændring af konventionen af 15. september 1955 om social tryghed er regeringerne i de nævnte stater blevet enige om følgende:

1. Til belysning af omfanget af konventionens bestemmelser om tillægspension har landene angivet, at bestemmelserne ved tidspunktet for undertegnelsen af overenskomsten om forannævnte ændringer i konventionen er anvendelige på følgende pensionsordninger:

For Danmark:

Arbejdsmarkedets Tillægspension i henhold til lov af 7. marts 1964 om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

For Finland:

Pensionering i henhold til lov af 8. juli 1961 om pension for arbejdstagere, lov af 9. februar 1962 om pension for arbejdstagere i kortvarige arbejdsforhold, lov af 26. januar 1956 om sømandspensioner, lov af 30. april 1964 om pension for kommunale tjenestemænd og arbejdstagere, pensionsloven af 20. maj 1966 for den evangelisk-lutherske kirke, familiepensionsloven af 17. januar 1969, lov af 20. maj 1966 om statens pensioner og statens familiepensionslov af 31. december 1968 samt pensioner, som

PÖYTÄKIRJA

Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välisen, 15 päivänä syyskuuta 1955 tehdyn sosiaaliturvasopimuksen muuttamisesta tänään tehdyn sopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä ovat sanottujen maiden hallitukset sopineet seuraavasta:

1. Lisäeläkkeitä koskevien sopimuksen määräysten laajuuden osoittamiseksi ovat sopimusmaat ilmoittaneet, että kysymyksessä olevia muutoksia koskevaa sopimusta allekirjoitettaessa näitä määräyksiä sovelletaan seuraaviin eläkejärjestelmiin:

Suomi:

Heinäkuun 8 päivänä 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/61), helmikuun 9 päivänä 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain (134/62), merimieseläkkeistä 26 päivänä tammikuuta 1956 annetun lain (72/56), 30 päivänä huhtikuuta 1964 annetun kunnallisten viranhaltijain ja työntekijäin eläkelain (202/64), 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun evankelisluterilaisen kirkon eläkelain (298/66), 17 päivänä tammikuuta 1969 annetun perhe-eläkelain (38/69), valtion eläkkeistä 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun lain (280/66), 31 päivänä joulukuuta 1968 annetun valtion perhe-eläkelain (774/68) mukaiset eläkkeet sekä kahden viimeksi mainitun

PROTOKOLL

I samband med den i dag avslutade överenskommelsen mellan Finland, Island, Norge, Sverige och Danmark om ändring av konventionen den 15 september 1955 om social trygghet har regeringarna i nämda länder enats om följande:

1. Till belysning av omfattningen av konventionens bestämmelser om tilläggspension har länderna angivet, att bestämmelserna vid tiden för undertecknandet av överenskommelsen om förevarande ändringar i konventionen äro tillämpliga på följande pensionsordningar:

För Finland:

Pensionering enligt lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare, (395/61), lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden, (134/62), lagen den 26 januari 1956 om sjömanspensioner (72/56), lagen den 30 april 1964 om pension för kommunala tjänstemän och arbetstagare (202/64), pensionslagen den 20 maj 1966 för evangelisk-lutherska kyrkan (298/66), familjepensionslagen den 17 januari 1969 (38/69), lagen den 20 maj 1966 om statens pensioner (280/66) och statens familjepensionslag den 31 december 1968 (774/68) samt pensioner, som utgår enligt samma grunder som i de två sistnämnda lagarna och som erlägges till

BÓKUN

Í sambandi við samning þann, sem í dag hefur verið gerður milli Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um breyting á samningnum frá 15. september 1955 um félagslegt öryggi, hafa ríkisstjórnir nefndra ríkja orðið ásáttar um eftirfarandi:

1. Til skýringar á því, hve víðtæk ákvæði aðalsamningsins eru að því er tekur til viðbótarlífeyris hafa samningsríkin lýst því yfir, að við undirritun samnings þessa um framangreindar breytingar á aðalsamningnum taki þessi ákvæði til eftirtalinna lífeyriskerfa:

Á Íslandi:

Ekkert lífeyriskerfi.

Í Danmörk:

Viðbótarlífeyrir vinnumarkaðarins samkvæmt lögum frá 7. marz 1964 um viðbótarlífeyri vinnumarkaðarins.

Í Finnlandi:

Lífeyrir samkvæmt eftirtöldum lögum: Lög frá 8. júlí 1961 um lífeyri fyrir starfsmenn, lög frá 9. febrúar 1962 um lífeyri fyrir starfsmenn í skammvinnum störfum, lög frá 26. janúar 1956 um sjómannalífeyri, lög fra 30. apríl 1964 um lífeyri fyrir fasta starfsmenn og aðra í þjónustu sveitarfélaga, lífeyrislögin frá 20. maí 1966 fyrir starfsmenn hinnar evangelisku-lúthersku kirkju, lög frá 17.

PROTOKOLL

I samband med den overenskomst som dags dato er inngått mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige om endring av konvensjonen av 15. september 1955 om sosial trygghet, har regjeringene i nevnte stater blitt enige om følgende:

1. Til illustrasjon av omfanget av konvensjonens bestemmelser om tilleggspensjon har landene oppgitt at bestemmelsene på tidspunktet for undertegningen av overenskomsten om de foreliggende endringer, omfatter følgende pensjonsordninger:

For Norge:

Tilleggspensjonering etter lov av 17. juni 1966 om folketrygd.

For Sverige:

Tilleggspensjonering etter loven av 25. mai 1962 om allmenn forsikring.

For Danmark:

Arbeidsmarkedets tilleggspensjon etter loven av 7. mars 1964 om Arbeidsmarkedets tilleggspensjon.

For Finland:

Pensjonering etter lov av 8. juli 1961 om pensjon for arbeidstakere, lov av 9. februar 1962 om pensjon for arbeidstakere i kortvarige arbeidsforhold, lov av 26. januar 1956 om sjømannspensjoner,

PROTOKOLL

I samband med den denna dag avslutade överenskommelsen mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge om ändring av konventionen den 15 september 1955 om social trygghet har regeringarna i nämnda stater enats om följande:

1. Till belysning av omfattningen av konventionens bestämmelser om tilläggspension har länderna angivit att bestämmelserna vid tiden för undertecknandet av överenskommelsen om förevarande ändringar i konventionen är tillämpliga på följande pensionsordningar:

För Sverige:

Tilläggspensionering enligt lagen den 25 maj 1962 (nr 381) om allmän försäkring.

För Danmark:

Arbetsmarknadens tilläggspension enlagt lagen den 7 mars 1964 (nr 46) om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

För Finland:

Pensionering enligt lagen den 8 juli 1961 (nr 395) om pension för arbetstagare, lagen den 9 februari 1962 (nr 134) om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden, lagen den 26 januari 1956 (nr 72) om sjömanspensioner, lagen den 30 april 1964 (nr 202) om pension för kommunala tjänstemän och arbetstagare, pen-

ydes efter samme regler som i de to sidstnævnte love, og som udbetales til personer, der ligestilles med tjenestemænd.

For Island:

Ingen pensionsordning.

For Norge:

Tillægspensionering i henhold til lov af 17. juni 1966 om folkeforsikring.

For Sverige:

Tillægspensionering i henhold til lov af 25. maj 1962 om almindelig forsikring.

2. Uanset bestemmelsen i artikel 5, andet stykke, skal lønindtægt for en statsborger i et kontraherende land, som er bosat i en af de nedenfor angivne kommuner ved grænsen mellem Finland og Sverige, og som har beskæftigelse som lønmodtager i en sådan kommune på den anden side af grænsen hos en arbejdsgiver dér, give ret til tillægspension alene i beskæftigelseslandet, selv om indtægten ikke beskattes dér. De kommuner, som omfattes heraf er i Finland: Torneå by samt Nedertorneå, Karunki, Övertorneå, Pello, Kolari, Muonio og Enontekiö sogne. I Sverige: Haparanda by samt Nedertorneå, Karl Gustavs, Hietaniemi, Övertorneå, Pajala og Karesuando sogne.

3. De øverste forvaltningsmyndigheder kan træffe aftale om særlige regler for at undgå, at afgift eller bidrag til almindelig pension opkræves for en og samme indtægt i mere end ét kontraherende land.

lain mukaisin perustein määräytyvät eläkkeet, jotka suoritetaan virkamiehiin rinnastettaville henkilöille.

Islanti:

Eläkejärjestelmää ei ole.

Norja:

Kansanvakuutuksesta 17 päivänä kesäkuuta 1966 annetun lain mukainen lisäeläke.

Ruotsi:

Toukokuun 25 päivänä 1962 yleisestä vakuutuksesta annetun lain (No 381) mukainen lisäeläke.

Tanska:

Työmarkkinoiden lisäeläkkeistä 7 päivänä maaliskuuta 1964 annetun lain (No 46) mukainen työmarkkinoiden lisäeläke.

2. Sen estämättä, mitä 5 artiklan 2 kappaleessa on määrätty, antaa työsuhteen perusteella saatu tulo alempana mainituissa Suomen ja Ruotsin rajalla sijaitsevissa kunnissa asuville sopimusmaan kansalaisille, jotka tekevät työtä sanotuissa kunnissa valtakunnanrajan toisella puolella asuvan työnantajan palveluksessa, oikeuden lisäeläkkeeseen vain siinä maassa, missä työ tehdään siitäkin huolimatta, ettei tuloa siellä veroteta. Tässä tarkoitetut kunnat ovat Suomessa: Tornion kaupunki sekä Alatornion, Karungin, Ylitornion, Pellon, Kolarin, Muonion ja Enontekiön kunnat; Ruotsissa: Haaparannan kaupunki, Alatornion, Karl Gustavsin, Hietaniemen, Ylitornion, Pajalan ja Karesuannon pitäjät.

personer, vilka jämställas med tjänstemän.

För Island:

Ingen pensionsordning.

För Norge:

Tilläggspensionering enligt lagen den 17 juni 1966 om folketrygd.

För Sverige:

Tilläggspensionering enligt lagen den 25 maj 1962 (nr 381) om allmän försäkring.

För Danmark:

Arbetsmarknadens tilläggspension enligt lagen den 7 mars 1964 (nr 46) om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

2. Utan hinder av artikel 5 andra stycket skall i fråga om medborgare i fördragsslutande land, vilken är bosatt i någon av nedan angivna kommuner invid landgränsen mellan Finland och Sverige och vilken utför arbete såsom anställd i sådan kommun på andra sidan landgränsen hos arbetsgivare där, inkomsten av arbetsförhållande ge rätt till tilläggspension endast i det land, där arbetet utförs, även om inkomsten av arbetet icke beskattas där. De kommuner som avses med det sagda är i Finland: Torneå stad samt Nedertorneå, Karunki, Övertorneå, Pello, Kolari, Muonio och Enontekiö kommuner; i Sverige: Haparanda stad, Nedertorneå, Karl Gustavs, Hietaniemi, Övertorneå, Pajala och Karesuando socknar.

3. De högsta förvaltningsmyndigheterna kan komma överens om särskilda regler

janúar 1969 um fjölskyldulífeyri, lög frá 20. maí 1966 um lífeyri frá ríki og lög frá 31. desember 1968 um fjölskyldulífeyri frá ríki og lífeyri, sem veittur er samkvæmt sömu reglum og í tvennum síðastnefndum lögum og greiddur er þeim, sem jafnað er til opinberra starfsmanna.

Í Noregi:

Viðbótarlífeyrir samkvæmt lögum frá 17. júní 1966 um almannatryggingar.

Í Svíþjóð:

Viðbótarlífeyrir samkvæmt lögum frá 25. maí 1962 um almannatryggingar.

2. Þrátt fyrir ákvæði annarrar málsgreinar 5. greinar skulu launatekjur ríkisborgara samningsríkis, sem búsettur er í einhverju hinna eftirtöldu sveitarfélega við landamæri Finnlands og Svíþjóðar og vinnur sem launþegi í slíku sveitarfélagi hinum megin landamæranna hjá atvinnurekanda þar, veita rétt til viðbótarlífeyris aðeins í landinu, sem unnið er í, enda þótt tekjurnar séu ekki skattlagðar þar. Þau sveitarfélög, sem þetta ákvæði tekur til, eru í Finnlandi: Torneåbær og sveitarfélögin Nedertorneå, Karunki, Övertorneå, Pello, Kolari, Muonio og Enontekiö; í Svíþjóð: Haparandabær og sveitarfélögin Nedertorneå, Karl Gustavs, Hietaniemi, Övertorneå, Pajala og Karesuando.

3. Æðstu valdhafar geta samið um sérstakar reglur til þess að koma í veg fyrir það, að gjald eða tillag til almenns lífeyris sé tekið af sömu tekjum í fleiri en einu samningsríki.

lov av 30. april 1964 om pensjon for kommunale tjenestemenn og arbeidstakere, pensjonsloven av 20. mai 1966 for den evangelisk-lutherske kirke, familiepensjonsloven av 17. januar 1969, lov av 20. mai 1966 om statens pensjoner og statens familiepensjonslov af 31. desember 1968 samt pensjoner som ytes etter samme regler som i de to sistnevnte lover, og som utbetales til personer som likestilles med tjenestemenn.

For Island:

Ingen pensjonsordning.

2. Uten hinder av artikkel 5, annet ledd, skal for statsborgere i et kontraherende land, dersom de er bosatt i noen av nedenfornevnte kommuner langs grensen mellom Finland og Sverige og har sitt arbeid som lønnsmottaker i slik kommune på den andre siden av grensen hos arbeidsgiver der, lønnsinntekten gi rett til tilleggspensjon bare i det land hvor arbeidet utføres, selv om inntekten av arbeidet ikke blir beskattet der.

De kommuner hvor dette gjelder er i Finland: Torneå by samt Nedertorneå, Karunki, Øvertorneå, Pello, Kolari, Muonio og Enontekiø sokn; i Sverige: Haparanda by, samt Nedertorneå, Karl Gustavs, Hietaniemi, Øvertorneå, Pajala og Karesuando sokn.

3. De høyeste forvaltningsmyndigheter kan bli enige om å gi særskilte forskrifter for å unngå at avgift eller bidrag blir betalt til allmenn pensjonering for en og samme inntekt i mer enn ett kontraherende land.

sionslagen den 20 maj 1966 (nr 298) för evangelisk-lutherska kyrkan, familjepensionslagen den 17 januari 1969 (nr 38), lagen den 20 maj 1966 (nr 280) om statens pensioner och statens familjepensionslag den 31 december 1968 (nr 774) samt pensioner, som utgår enligt samma grunder som i de två sistnämnda lagarna och som erlägges till personer, vilka jämställas med tjänstemän.

För Island:

Ingen pensionsordning.

För Norge:

Tilläggspensionering enligt lagen den 17 juni 1966 om folketrygd.

2. Utan hinder av artikel 5 andra stycket skall i fråga om medborgare i fördragsslutande land, vilken är bosatt i någon av nedan angivna kommuner invid landgränsen mellan Sverige och Finland och vilken utför arbete såsom anställd i sådan kommun på andra sidan landgränsen hos arbetsgivare där, inkomsten av anställningen ge rätt till tilläggspension endast i det land där arbetet utförs, även om inkomsten av arbetet icke beskattas där. De kommuner som avses med det sagda är i Sverige: Haparanda stad, Nedertorneå, Karl Gustavs, Hietaniemi, Övertorneå, Pajala och Karesuando socknar; i Finland: Torneå stad samt Nedertorneå, Karunki, Övertorneå, Pello, Kolari, Muonio och Enontekiö socknar.

3. De högsta förvaltningsmyndigheterna kan komma överens om särskilda regler till undvikande av att avgift

4. B, nr. 4, første stykke, første punktum, i slutprotokollen af 15. september 1955 affattes således: Ved midlertidigt fravær efter artikel 30 forstås i forbindelse med kravet om 3 års, respektive 5 års, ophold i artiklerne 2, 3, 4 og 21 fravær, som hver for sig ikke strækker sig ud over 4 måneder, og i forbindelse med kravet om 1 års ophold i artikel 2 fravær, som hver for sig ikke strækker sig udover 1 måned.

Til bekræftelse heraf har de respektive befuldmægtigede undertegnet denne protokol.

Udfærdiget i København den 2. december 1969.

Poul Hartling.

3. Korkeimmat hallintoviranomaiset voivat sopia erityisten määräysten voimaansaattamisesta sen estämiseksi, että yleisen eläkkeen yhteydessä kannettava maksu tai suoritettava avustus tulee maksettavaksi saman tulon perusteella useammassa kuin yhdessä sopimusmaassa.

4. Syyskuun 15 päivänä 1955 tehdyn päättöpöytäkirjan B 4 kohdan ensimmäisen kappaleen ensimmäinen kohta muutetaan näin kuuluvaksi: „Tilapäisellä poissaololla tarkoitetaan 30 artiklassa enintään neljän kuukauden kerrallaan tapahtuvaa poissaoloaikaa, jos kysymys on 2, 3, 4 ja 21 artiklassa mainitusta kolmen vuoden, vastaavasti viiden vuoden oleskelusta, ja enintään yhden kuukauden kerrallaan tapahtuvaa poissaoloaikaa, jos kysymys on 2 artiklassa mainitusta yhden vuoden oleskelusta.“

Edellä olevan vakuudeksi ovat asianomaiset valtuutetut allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

Tehty Kööpenhaminassa 2 päivänä joulukuuta 1969.

P. K. Tarjanne.

till undvikande av att avgift eller bidrag till allmän pensionering utgår för en och samma inkomst i mer än ett fördragsslutande land.

4. Vad i slutprotokollet den 15 september 1955 antecknats under B. 4. första stycket första punkten skall erhålla följande ändrade lydelse: „I artikel 30 förstås med tillfällig frånvaro såvitt angår krav på tre resp. fem års vistelse i artiklarna 2, 3, 4 och 21 en bortovaro, som varje gång icke sträcker sig över fyra månader, och vad angår krav på ett års vistelse i artikel 2 en bortovaro, som varje gång icke sträcker sig utöver en månad.“

Till bekräftelse härav har respektive fullmäktige undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Köpenhamn den 2 december 1969.

4. Fyrsti málsliður fyrstu málsgreinar í 4. tölulið B-liðs í lokabókun frá 15. september 1955 orðist svo: Með fjarveru um stundarsakir samkvæmt 30. grein er í sambandi við kröfuna um þriggja eða fimm ára dvöl í 2., 3., 4. og 21. grein átt við fjarvistir, sem hver um sig stendur ekki lengur en fjóra mánuði, og í sambandi við kröfuna um eins árs dvöl i 2. grein er átt við fjarvistir, sem hver um sig stendur ekki lengur en einn mánuð.

Þessu til staðfestu hafa umboðsmenn allra samningsríkjanna undirritað bókun þessa.

Gert í Kaupmannahöfn hinn 2. desember 1969.

Gunnar Thoroddsen.

4. B. 4, første ledd, første punktum i sluttprotokollen av 15. september 1955 skal gis følgende ordlyd: I artikkel 30 forstås med midlertidig fravær for så vidt angår kravet om tre, respektive fem års opphold i artiklene 2, 3, 4 og 21, fravær som hver gang ikke varer lenger enn fire måneder, og for så vidt angår kravet om ett års opphold i artikkel 2, fravær som hver gang ikke varer lenger enn en måned.

Til bekreftelse herav har de respektive befullmektigede undertegnet denne protokoll.

Utferdiget i København den 2. desember 1969.

B. Augdahl.

eller bidrag till allmän pensionering utgår för en och samma inkomst i mer än ett fördragsslutande land.

4. Vad i slutprotokollet den 15 september 1955 antecknats under litt. B. 4 första stycket första punkten skall erhålla följande ändrade lydelse: "I artikel 30 förstås med tillfällig frånvaro såvitt angår krav på tre resp. fem års vistelse i artiklarna 2, 3, 4 och 21 en bortovaro, som varje gång icke sträcker sig över fyra månader, och vad angår krav på ett års vistelse i artikel 2 en bortovaro, som varje gång icke sträcker sig utöver en månad."

Till bekräftelse härav har de respektive fullmäktige undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Köpenhamn den 2 december 1969.

R. Belding.